

ההוא חד דאקדים, אתחבר בשכינתא, וקיימא בדרגא דצדיק.

אלא, למלפא דשדר לכל בני מתא, דישתפחון עמיה ביום פלן, בדרך פלן. עד דהוו מזמני גרמייהו אינון בני מתא, אקדים חד ואתא לההוא אתר. בין כף ובין כף אתא מלפא, אשפח לההוא בר נש דאקדים תמן, אמר ליה, פלן בני מתא אן אינון. אמר ליה, מארי, אָנא אקדימנא מנייהו, והא אינון אתאן אבתראי לפקודא דמלפא. פדין, טב בעיני מלפא, ויתיב תמן בהדיה, ואשתעי עמיה, ואתעביד רחימא דמלפא. בין כף (ד) קל"א ע"ב) ובין כף, אתו כל עמא, ואתפייס מלפא עמהון, ושדר לון לשלם. אכל אי אינון בני מתא לא אתיין, וחד לא אקדים לאשתעי קמי מלפא, לאתחזאה בגינייהו דהא כלהו אתיין. מיד פעיס ורגיז מלפא.

אוף הקא, פיון דחד אקדים, ואשתכח בבי כנישתא, ושכינתא אתיא ואשפח ליה, פדין אתחשיב פאלו פלהו אשתכחו תמן. דהא דא אוריף לון תמן. מיד אתחברת עמיה שכינתא, ויתבי בזווגא חד, ואשתמודע בהדיה, ואותיב ליה בדרגא דצדיק. ואי חד לא אקדים ולא אשתכח תמן, מה כתיב, (ישעיה מ) מדוע באתי ואין איש. ואין עשרה לא כתיב, אלא ואין איש, לאתחברא בהדאי, למהוי גבאי, כמה דאת אמר איש האלהים למהוי בדרגא דצדיק.

ורא עוד, אלא דאשתמודע בהדיה, ושאל עלוי, אי יומא חד לא אתי, כמה דאוקימנא, דכתיב, (ישעיה ו) מי בכם ירא יי שומע בקול עבדו. והא אתערנא כהאי דכתיב, אלי קורא משעיר, דהא דרגא פתר דרגא, דרגא גו דרגא, ההוא

בשכינה ועומד בדרגת צדיק? ! אלא, למלף ששלח לכל בני העיר שימצאו עמו ביום פלוני במקום פלוני. עד שהיו מזמנים את עצמם אותם בני העיר, הקדים אחד וכא אל אותו מקום. בינתים בא המלף ומצא את אותו איש שהקדים לבא לשם. אמר לו, איה הם פלוני בני העיר? אמר לו, מארי, אני הקדמתי מהם, והרי הם באים אחרי לפקדת המלף. ואז הוטב בעיני המלף, ויושב שם עמו ומדבר עמו, ונעשה אהוב המלף. בינתים באו כל העם, והתפייס עמם המלף ושלח אותם לשלום. אכל אם אותם בני העיר לא באים, ואחד לא מקדים לדבר לפני המלף להראות בשבילם שהרי כלם יבאו, מיד פועס ורגיז המלף.

אף כאן, פיון שאחד הקדים ונמצא בבית הכנסת, ושכינה באה ומוצאת אותו, אז נחשב פאלו פלם נמצאו שם, שהרי זה האריף להם שם. מיד מתחברת עמו שכינה ויושבים בזווג אחד, ונודע עמה, ומושיבה אותו בדרגת צדיק. ואם אחד לא מקדים ולא נמצא שם, מה כתוב? (ישעיה ו) מדוע באתי ואין איש. לא כתוב ואין עשרה, אלא ואין איש, להתחבר עמי להיות אלי, כמו שנאמר איש האלהים, להיות בדרגת צדיק.

ורא עוד, אלא שנודע עמה, ושואלת עליו אם יום אחד לא בא, כמו שבארנו, שכתוב (ש) מי בכם ירא ה' שמע בקול עבדו. והרי התעוררנו בזה שכתוב, אלי קרא משעיר, שהרי דרגה אחר דרגה ודרגה תוף דרגה אותו שומר קורא בחיל בכל יום ויום.

דכתיב, אלי קורא משעיר, דהא דרגא פתר דרגא, דרגא גו דרגא, ההוא

וזהו שמע בקול עבדו. עבדו זה מטטרו"ן. ולכן אשרי המקדים לבית הפנסת, לעלות לאותה דרגה עליונה שאמרנו.

בשבת הבקר והצבור נמצאים בבית הפנסת, צריכים להמצא בשירות ותשבחות של דוד. והרי בארנו, שסדור הוא לעורר אהבה למעלה ולמטה, לתקן תקונים ולעורר שמחה, שהרי בשביל זה הלויים מתעוררים לעורר אהבה ושמחה למעלה באותם שירות ותשבחות.

וכי שמדבר בבית הפנסת בדברי חל - אוי לו! שמראה פרוה. אוי לו! שגורע את האמונה. אוי לו! שאין חלק באלהי ישראל. שמראה שהרי אין (לו) אלוה ואינו נמצא שם (ואין לו חלק בו) ולא פוחד ממנו, ומנהיג קלון בתקון (בחוק) העליון שלמעלה.

שהרי בשעה שישאל מסדרים בבית הפנסת סדור של שירות ותשבחות וסדור התפלה, אז מתפנסים שלש מחנות של מלאכים עליונים. מחנה אחד הם מלאכים קדושים (עליונים) שמשבחים את הקדוש ברוך הוא ביום, משום שיש אחרים שמשבחים את הקדוש ברוך הוא בלילה. ואחרים (ואלה) הם שמשבחים את הקדוש ברוך הוא ואומרים שירות ותשבחות עם ישראל ביום.

מחנה שני הם מלאכים קדושים שנמצאים בכל קדשה וקדשה של ישראל, ומקדשים למטה. ובשלטון שלהם, כל אותם שמתעוררים בכל אותם רקיעים (היכלות) באותה תפלה של ישראל (שמישב).

מחנה שלישי הם עלמות עליונות, שמתקנות עם הגבירה, ומתקנות אותה

שומר, קורא בחילא בכל יומא ויומא, ודא איהו שומע בקול עבדו, עבדו, דא מטטרו"ן. ובגין כך, זכאה איהו מאן דאקדים לבי כנישתא, לסלקא בההוא דרגא עלאה דקארין.

כד אתי צפרא, וצבורא אשתכחו בבי כנישתא, בעו לאשתכחא בשירין ותושבחן דדוד. והא אוקימנא, דסדורא איהו לאתערא רחימו לעילא ותתא, לאתקנא תקונין, ולאתערא חדוה. דהא בגין דא לינאי מתערי לאתערא רחימו וחדוה לעילא, באינון שירין ותושבחן.

ומאן דמשתעי בבי כנישתא במלין דחול, ווי ליה, דאחזי פרוהא, ווי לית דגרע מהימנותא. ווי ליה דלית ליה חולקא באלהא דישראל. דאחזי דהא לית (ליה) אלהא, ולא אשתכח תמן, (ולית ליה חולקיה ביה) ולא דחיל מניה, ואנהיג קלנא בתקונא (ס"א בתקופא) עלאה דלעילא.

דהא בשעתא דישראל מסדרי בבי כנישתא, סדורא דשירין ותושבחן וסדורא דצלותא, כדין מתכנשי תלת משריין דמלאכי עלאי. משרייתא חדא, אינון מלאכין קדישין (עילאי) דקא משבחן לקודשא בריה הוא ביממא, בגין דאית אחרנין דקא משבחן לקודשא בריה הוא בליליא. ואחרנין (ס"א ואליו) אינון דקא משבחן לקודשא בריה הוא, ואמרין שירין ותושבחן בהדייהו דישראל ביממא.

משרייתא תננינא, אינון מלאכין קדישין, דמשתכחי בכל קדושה וקדושה דישראל, מקדשי לתתא. ובשולטנא דלהון, כל אינון דמתערין בכל אינון רקיעין, (ס"א היכלין)